

DE FINE GAMLE HERRER ER STADIG TOPPEN

BEATLES DEMENTERER I TV, AT DE TÆNKER PÅ AT TRÆKKE SIG TILBAGE.
HER ER DET JOHN OG PAUL ...

HER RINGO —

NAVNE OG PLADER

THE SEEKERS er navnet på en ung charmerende folkegruppe. Deres to nyeste plader i Danmark er *I'll Never Find Another You/Open Up Them Pearly Gates* og *Sinnerman/A World Of Our Own*.

I'll Never har i de senere måneder været topnummer på hitlister i mange lande — og ikke

uden grund. Gruppen er en herlig blanding af gospel, Frelsens Hær og meget andet. Den synger friskt og humørfyldt, og så har den en attraktion i pigen, der medvirker. I tilgift er de naturligvis særdeles dygtige og musikalske, og de ligner ikke andre grupper. Det er en fornøjelse at høre The Seekers.

KHS

!A WORLD OF OUR OWN SINNER MAN

THE
SEEKERS

BRITISK PIGTRAD er stadig inde i en højkonjunktur. The Beatles' suverænitæt er måske anfægtet en smule, men de fine, gamle herrer inden for genren er stadig toppen. En gang imellem placerer andre grupper sig foran Beatles, men det er kun gæstespil. For tiden ligger englænderne Herman's Hermits i toppen i USA, vistnok fordi amerikanerne synes, at deres cockney accent er hyldende grinagtig, men Beatles er hidtil altid kommet tilbage. I England er de blevet en institution, næsten på linje med kongehuset, hævder kendere. Og dem river og flår man ikke i, skriger ikke efter. Deres position er ikke noget, man diskuterer.

AT The Beatles stadig er usvækkede bestsellere, fremgår af de nyeste oplysninger om den amerikarejse, de skal ud på i august. Deres manager, Brian Epstein, oplyser, at de vil tjene næsten syv millioner kr. på 13 koncerter.

Gruppen begynder på Shea stadium i New York 15. august. Allerede før der er trykt billetter og hængt plakater og andet reklamemateriale op, er der solgt 56.000 billetter til denne forestilling. Friluftskoncerten i Chicago 20. august er udsolgt. Hvis Epstein ikke indvilger i endnu en koncert, må mange penge returneres for billetter, der er solgt ud over dem, der kan skaffes plads til ved første koncert. Turneen slutter i Ko-paladset i San Francisco, hvor de amerikanske partier nominerer deres præsidentkandidater.

I DENNE MANED skal The Beatles til Frankrig og Italien og i juli til Spanien. Italien er allerede grebet af Beatles-feber. Underhånden tilbys et par hundrede kroner for en billet.

Andre engelske pigtradsorkestre er på farten. Gerry and the Pacemakers er i USA. The Kinks skal snart derover. The Rolling Stones har givet tre totalt udsolgte koncerter i Paris. Store politistyrker var udkommanderet, og stemningen var nærmest ekstatiske, men det kom ikke til voldsomheder.

PA de amerikanske hitlister vrimer det stadig med engelske grupper. Amerikanske konkurrenter synes fortsat at have svært ved at konkurrere. En smule malurt har dog ikke kunnet undgås. Den engelske sangpige Sandie Shaw har for anden gang fået afslag på ansøgning om arbejdstilladelse i USA. Grunden angives at være den, at hun ikke er tilstrækkeligt kendt i USA.

TIL gengæld er en af Englands kendteste koncertarrangører, Robert Stigwood, gået fallit, takket være et par amerikanere, såmænd ingen andre end Chuck Berry og P. J. Proby. Han skylder et par millioner væk. En Chuck Berry-turné koster ham 800.000 og næsten 600.000 på Proby-aftaler, som ikke gik i orden.

Vist går det livligt til.

OG HER GEORGE

STEN MENER

THE BEATLES har gjort det igen. Denne gang på singlen *Ticket To Ride/Yes, It Is* — fra deres nyeste film. Kan de da aldrig lave noget dårligt? Den nye plade er roget på hitlisterne i rekordfart. Al snak om, at Beatles er passé, må forstumme. *Ticket* har lidt af den samme stemning som *A Hard Days Night*. *Yes* er mere langsom i aftrækket, en kon og stilfærdig ting.

MENS vi venter på filmen *Help*, blander Beatles' grammofonselskab de gamle kort. Det har resulteret i LP'en *The Beatles' Hottest Hits*, der omfatter en række af deres gamle kendte numre. Det eneste, jeg ikke kendte, er *Matchbox*, en udmærket ting i Beatles' særlige stil. I øvrigt giver pladen et godt indtryk af de mange godbidder, Beatles har forsynet verden med.

IRSK PIGTRAD. Det lyder som noget nyt. Them spiller og synger *Here Comes The Night/All For Myself*. All er et tiltalende nummer, lidt drøvende i rytmen. *Here Comes* er anderledes, afgjort en træffer, med en smart rytme og glimrende skift i tempoet. Melodien er også god. Det er herlig beklidt musik, ikke sød og klokkekeren, men reel. Vi hører gerne Them igen.

THE HONEYCOMBS 'THAT'S THE WAY SHE'S TOO WAY OUT'

THE ANIMALS havde fin succes på deres Danmarksbesøg. Jeg tvivler dog på, at *Bring It On/Home To Me/For Miss Caulker* bliver den helt store succes herhjemme. På en måde er det ganske spændende, hvad de her laver. Er det næste fase i pigtråd, der indvarsles? De er i denne plade på vej over i noget, der lugter af jazz, men ikke den avancerede, men sådan som jazz blev spillet for 40—50 år siden, altså i en lidt primitiv form. Jeg indrommer dog, at jeg tvivler på, at dette repræsenterer fornyelsen.

THE HONEYCOMBS klarede sig, da de nylig gæstede Danmark. Her er de på tre plader: *Have I The Right/Please Don't Pretend Again*, *That's The Way/She's Too Way Out* og *I Can't Stop/How The Mighty Have Fallen*.

PA hver plade er der et decideret A-nummer. Der er to attraktioner. Den ene er sangeren Dennis D'ell. Han kan sit kram, pigerne kan lide ham, men han må gerne økonomisere mere med effekterne. Pigen og trommeslageren Honey Lantree er den anden attraktion. Hun er virkelig ferm på stikkerne og supplerer Dennis godt i duetsang.